

УПРАВЛІННЯ ТЕХНІКО - ТЕХНОЛОГІЧНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ: ВІД ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ДО СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ

У статті удосконалено теоретико-методичні підходи до оцінювання ефективності використання техніко-технологічного потенціалу промислових підприємств та визначено стратегічні орієнтири його подальшої модернізації.

Встановлено, що в умовах глобальних трансформацій та глибокої інституційної кризи, що стала наслідком російської військової агресії, класичні вартісні методики оцінки ефективності використання техніко – технологічного потенціалу підприємств втрачають свою релевантність. Аналіз макроекономічних показників дав змогу виявити провідні деструктивні тенденції розвитку індустріального сектору. Серед них визначальними є критичний знос основних засобів, дефіцит генеруючих потужностей та системний кадровий дефіцит.

Удосконалено методичний інструментарій оцінювання техніко-технологічного потенціалу шляхом введення взаємодоповнюючих аналітичних блоків: комплексу показників оцінки готовності підприємства до релокації (для визначення просторової маневреності бізнесу) та системи індикаторів виробничо-технологічної самодостатності (для вимірювання здатності функціонувати в умовах ізоляції чи ресурсних обмежень).

Розроблено двовимірну матрицю вибору пріоритетних напрямів розвитку техніко-технологічного потенціалу в умовах невизначеності, використання якої дозволить диференціювати технологічні орієнтири промислових підприємств за чотирма базовими квадрантами, кожен з яких репрезентує унікальну модель адаптації та модернізації їхнього індустріального базису.

Ключові слова: глобальні трансформації, структурна криза, деструктивні зміни, релокаційна мобільність, технологічна автономність, релевантна модель поведінки, двовірна матриця.